

ȘCOALA NOASTRĂ

Foaie învățătorească de cultură și orientare profesională.

Redacția și Administrația:

SAVA BARBATESCU Turnu-Severin

Str. Căpitan Coravu No. 30

Banca populară „SPIRU HARET” a corpului didactic din județul Mehedinți își începe activitatea.

Cu 1 Iulie 1936, a doua bancă învățătorească din județul Mehedinți își începe activitatea.

Pedicile puse înaintea inițiatorilor de către cei ce au politicizant cealaltă bancă învățătorească, după o stăruință și luptă îndârjită, au fost înlăturate și forurile chemate a-i da ființă legală, i-au recunoscut necesitatea și i-au dat dreptul la viață: Centrala Cooperativă de îndrumare, organizare și control din București cu adresa No. 13958 din 25 Iunie 1936, aprobă înființarea numitei bănci, iar Judecătoria Ocolului urban din T.-Severin cu certificatul No. 16.662 din 27 Iunie 1936, îi dă dreptul de funcționare.

Voința a 400 de învățători de a scăpa averea și interesele lor din ghiarele politicianismului s'a impus. Gestul lor este apreciat așa cum se cuvine de opinia publică și de mișcarea cooperativă, în care a intrat și noua instituție.

Credem că nu vor întârzia a se uni cu această mișcare și ceilalți colegi mehedinteni, unii membri la cealaltă bancă, alții nu, cari n'au răspuns la primul apel din multe și variate motive. Banca „Spiru Haret” îi așteaptă pe toți și îi asigură că aci se vor simți în casa lor, nu în taraba unui partid politic.

„Școala Noastră” salută și ea acest act de curaj și înțelepciune făcut de corpul învățătorească mehedintean și urează acestei noi instituțiuni învățătorești, izbândă deplină.

Sava Barbătescu.

T.-Severin 4 Iulie 1936.

Rolul civic al învățătorului

Pentru congresul învățătorilor din România, care se va ține în zilele de 6, 7 și 8 Septembrie 1936, la Cernăuți, ca prim punct de discuție, s'a fixat subiectul de mai sus. Până la data congresului, ar trebui să fie discutat în adunările asociațiilor județene; la Mehedinți însă, Asociația învățătorilor este o ficțiune și nu se poate găsi animația, pe care am întâlnit-o pe alte meleaguri. Imi fac totuși o datorie dascălească, prin a susține aici un referat, cu privire la această chestiune.

Într'un număr trecut al „foii” de față, spuneam altădată, că a da cultură masei este un imperativ categoric al vremii de astăzi. La baza educației, între altele, se află și principiul democrației. Dar a da drepturi tuturor să ia parte la conducerea statului înseamnă că individul este capabil să se conducă singur, sub toate raporturile, înseamnă mai ales că are o deosebită „educație civică”. Accentuez cuvintele de pe urmă și mă gândesc la însemnătatea lor.

A fi „civis” era pentru strămoșii noștri, Romani, un semn de distincție și nu se acorda oricui și cu ușurință —; se acorda cu mai multă greutate decât se acorda la noi dreptul de cetățenie română, streinilor pripășiți în

România. Chiar pentru Romanii de origine dreptul de cetățean se acorda cu multă ceremonie și cu deosebit fast. La vârsta de 17 ani, atunci acorda majoratul la Romani, adolescenții depuneau semnele copilăriei, toga pretextă, din purpură și bucla de aur de la gât și îmbrăcau toga bărbătească, o haină dreaptă și albă. După sacrificiu, care se făcea în familie, tatăl împreună cu rudele apropiate duceau pe tânăr în for și înscriau întregul nume al acestuia (numele de familie și dela naștere) în tabelele publice ale cetățenilor (in publicis civium tabulis nomen totum eius inscribit.) Numai atunci tânărul era cetățean (Tum solum civis est adulescens).

Dacă acestea erau formalitățile, pentru a deveni cetățean, fără îndoială, că ele erau precedate de o deosebită pregătire, pe care părinții se străduiau s'o dea fiului lor dela naștere până la majorat. Nimic nu era mai de preț în educația romană decât educația civică. Educația civică era lăsată mai mult în grija tatălui (parter familias) și mai puțin în grija pedagogului, care avea grija cărții.

Astăzi, în privința aceasta, se pare că suntem mai înapoi. — Toată grija

cade în sarcina învățătorului. Educația fizică, intelectuală, morală, națională, civică, etc., etc... toate numai el trebuie să le facă. Familia parcă în ciuda atâtor noi curente de pedagogie, voiește să abdice dela sarcinile sale, ce le are față de copii.

Într'o măsură oarecare, subiectul acesta depășește cadrul școlii, trece dincolo de pereții ei, învățătorul fiind în multe sate singurul factor de cultură.

Pentru școala românească, educația civică s'a pus ca o problemă de seamă mai ales după războiu, când toată populația țării, prin procesul de largă democrație, a fost chemată la o viață nouă, în urma acordării votului universal. Era și este nevoie să se aibă în vedere că între cei 18 milioane de locuitori se află și 4 milioane de minoritari și că toți trebuie să meargă pe același drum, pentru a avea nu numai o Românie Mare, ci și o Românie Tare.

Când în țara românească s'a introdus învățământul primar de 7 ani, s'a avut în vedere, în primul rând rolul civic, prin culturalizare, printr'o îndelungată trăire a tinerelor generații aproape de carte, în permanent contact cu școala, pentru căpătarea și a unor obișnuințe necesare întregii vieți. În scopul acesta, s'au introdus în manualele de curs un număr considerabil de lecții necesare formării educației civice. Un obiect întreg a luat denumirea chiar de instrucția civică. De sigur că toate obiectele de învățământ vor coopera la aceasta, însă ele valorează, cum am zis și în altă parte, atât cât face învățătorul, fiindcă educația civică, în cea mai mare parte, sete un pociș de influență dela suflet la suflet, o biruință a binelui asupra răului. Educația civică se găsește într'o apropiată afinitate cu educația morală.

Prima și cea mai de preț calitate, pe care se va strădui învățătorul s'o formeze, s'o altoiască în masa popoului este supunerea și respectul față de legiile țării, de autoritatea constituită, pentru conducerea statului și față de semenii săi. Oricâtă carte și cultură va avea cineva, dar dacă lipsesc atâtea calități, școala poate să-și închidă porțile, căci munca ei este zadarnică. Excețez cauzele care vin să dărâme ceea ce învățătorul clădește. Presupun că nu există. Unde nu există disciplină, nu este viață, este moarte, este anarhie și azi țara românească are nevoie de ordine, liniște, internă și externă, ca să trăiască.

Supunerea aceasta o va sădi în școală cu prilejul lecțiilor, în viața extra școlară prin conferințe și sfaturile de totdeauna. Religia oferă prilejuri, prin învățăturile pe care le dă,

pentru respectul față de Dumnezeu, față de mai mari și de autorități. „Dați Cezarului ceea ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu”, a spus Mântuitorul, voinde să șarale datoria pe care o au oamenii de a fi supuși și ascultători etc.. În lecțiile de citire, de memorizare, istorie și geografie chiar vom găsi pilde de ceea ce pot face popoarele unde disciplina, armonia a fost sau sunt și astăzi în floare, sau ce este unde s'a întronat anarhia.

Dar natura ce probă frumoasă de armonie ne oferă! Dela firul de iarbă, de la micile găngăni, dela mușuroiul de furnici și roiul de albine și până la astre este o armonie desăvârșită. Dacă o stea și-ar schimba drumul său, de multe ori milenar, n'ar mai fi univers.

Ce disciplină va face adevărata educație civică? O disciplină liberă și consimțită. Pe o disciplină impusă au trăit statele vechi, vremelnice însă; la fel și azi.

Astăzi, democratismul cere să se respecte dorința de libertate a individului, până acolo unde aceasta nu distruge statul și puterea care-l conduce. Deaceea creerea de societăți de ajutor mutual, de supunere liberă, în interiorul școlii sunt necesare. Le prevede chiar legea și programa analitică a învățământului. Pregătirea premilitară a tineretului, la care învățătorii au răspuns în mod demn, ne arată cât pun ei, pe lângă educația națională și în slujba educației civice.

O altă față a educației fizice, pe care învățătorul o ia în seamă este democratismul. Va arăta masei populare că numci întrucât își cizelează într'un anumit fel ființa lor, sunt demne de această formă de conducere. Ignoranța, desinteresarea, pot să aducă dictatura, de orice culoare. Sub masca democrației pot să se ascundă și unele curente subversive, cari vor fi lămurite în școală elevilor mai mari și în afară sătenilor.

La fel pot să fie și unele secte religioase, care vor să distrugă credința strămoșească și prin ea însăși unitatea națională.

Când s'a dat dreptul de vot universal, în țara noastră, legiuitorii și-au făcut socoteala că masele populare sunt sau vor fi în scurt timp la înălțime și vor ști să folosească acest drept. Faptul însă că atunci când este vorba să-și exercite acest drept, mulțimea se ia după „curent” ne probează că țărimea nu are încă o opinie a sa, se interesează prea puțin de cine o conduce azi sau mâine. Nu puțin sunt și aceia cari își dau votul pentru un pachet de tulun, câteva țigări sau băutură.

Aici este nevoie să intervină învă-

țătorul, nu pentru a spune cu cine să voteze, ci pentru a face educația politică a țaranului, arătând ce importanță are votul universal și care este datoria lui. Unii au voit să scoată pe învățători din politica țării. Sunt și eu în contra exceselor, dar încercarea acelor nu se va întâmpla niciodată. Cine să facă politica la sate, cine să facă educația politică a sateanului decât acela cu care vine mai des în contact, învățătorul? Nu anumiți înși fie avocați sau altceva, sunt chemați la aceasta, ci învățătorul care i-a pus cartea în mână și-l cunoaște în toate manifestările sale. Acești înși descind la sate numai în toial alegerilor, fiindcă sunt nevoiți și ceea ce promit sateanilor o fac în mod interesat.

Învățătorul însă își îndeplinește acolo un rol civic, fără trâmbițe și surle, își îndeplinește acolo o mare datorie națională.

Da, o datorie națională îl cheamă acolo să desăvârșească o operă socială, luminarea minții sateanilor, spre a fi la înălțimea vremurilor și gata oricând la apelul țării. Educația național-patriotică, pentru fiii țării, în cea mai mare parte, tot învățătorul o face, lată rolul său civic.

Dar nu ese numai atât.

Pe de altă parte, democrația cere și un anumit stadiu de dezvoltare intelectuală, o anumită treaptă de cultură. Deaceia aș putea spune că o a treia față a rolului, pe care trebuie să-l aibă învățătorul în vedere, în educația civică, este cultura poporului. Este necesar să se sădească prin școală în tineri și în afară de școală, prin mijloacele pe care le are la dispoziție: bibliotecă, conferințe, cămin cultural etc... dragostea de carte. O datorie civică ne impune ca între noi să nu mai existe neștiutori de carte, mai ales că au trecut 70 ani de când se aplică legea obligativității școlare. Țara noastră, țară aericolă, are poate mai mult ca ori care altă nevoie de știutori de carte. Când țaranul român

va pleca la câmp cu cartea în sân sau o va avea sub căpălâi, atunci gospodăria sa va fi altfel. Agricultură este ramura de activitate, care nu poate fi făcută decât în anumite condiții. Se plâng unii că nu le rentează pământul; se poate, dar câți au muncit pământul în mod rațional, punând sămânța selecționată, făcând muncile la timp, curățind semănăturile de buruieni, de insecte, etc... Aici stă deci pe lângă o datorie morală și una civică de a face pe semenul nostru mai bun.

A patra față și ultima este ridicarea stării morale a sateanilor. O stare morală se ridică printr'un optimism în fața vieții și prin practicarea unei vieți morale, de oameni conștiințioși în îndeplinirea datoriilor, sinceri, care să-și păstreze cuvântul dat, fără vișii, să practice virtuțile. A ridica starea morală, care este cununa educației umane, însemnează a forma însuși caracterul individului, cu cele trei atribute ale sale: ideea de bine, frumos și adevăr. Prin ele, individul se apropie de perfecțiune, intruchipat în Dumnezeu.

Învățătorul este un factor social de primă importanță. Rolul său civic este dinte cele mai prețioase, căci peste 80% din locuitorii României își duc viața alături de învățători, pe care-i au ca singuri și cei mai de seamă îndrumători ai lor. Un mare avantaj îl are poporul dela sate că toți învățătorii (mici excepții) sunt dintre fiii de țărani și le cunosc toată starea, toate nevoile și toată psihologia. Deaceia și țărani le deschid mai ușor inima lor. Ca scopul să fie atins, nu rămâne învățătorilor decât ca ei să-și apropie cât mai mult masa țărănească și lucrând în cele patru direcțiuni ale disciplinei, a înțelegerii democrației, a culturalizării și a moralizării; astfel rolul lor civic este îndeplinit.

Va răspunde învățătorul acestei chemări? Cred că da.

Dumitru V. Roșu

Acte privitoare la înființarea Băncii învățătoresți Spiru Haret din T.-Severin

Centrala Cooperativă de Indrumare, Organizare și Control București, Str. D. A. Sturza No. 3 telefon 437/10.

No. 13.958 25 Iunie 1936

Serviciul organizării.

D-lui Sava Bărbătescu,
T.-Severin Mehedinți.

Avem onoare a vă face cunoscut că, în urma constatărilor d-lui Vice Președinte al consiliului de Ad-ție al Centralei ns., comisia noastră de organizare a aprobat, în ședința dela 24 crt. înființarea băncii populare „Spiru Haret” din T.-Severin.

Vă restituim cele 4 exemplare de statute și recipisele No. 458, 459, 465/936, toate însumând lei 76.100, emise de banca federală a „Mehedințului”, spre a prezenta aceste statute, pentru autentificare, judecătoriei ocolului respectiv, îngrijind împreună cu celălalt delegat, să ni se trimită extrasul corespunzător, pentru a îndeplini formalitățile de publicitate și un statut necesar arhivei noastre.

Director general, Virgil Niculescu
Director, Nediscifrabil

Judecătoria ocolului urban T.-Severin Județul Mehedinți

CERTIFICAT

Noi Ion M. Berceanu judecător al ocolului urban T.-Severin din jud. Mehedinți.

Având în vedere cererea înregistrată la No.9244/936 și semnată de d-l Sava Bărbătescu și d-l N. I. Popescu în calitate de delegați ai adunării generale pentru constituirea băncii populare „Spiru Haret” societate cooperativă de credit și economie a corpului didactic primar, cu sediul în T.-Severin județul Mehedinți.

Certificăm că în ziua de 27 luna Iunie anul 1936 s'a autentificat la această judecătorie actul constitutiv și statutele sus zisei societăți cooperative la No.59/936 înscriindu-se în registrul de cooperative la No. 2/936, iar un extract depe aceste acte s'a trimis de noi Centralei Cooperative de Indrumare, Organizare și Control cu adresa No.16861 din 27 Iunie 1936 spre publicare în „Buletinul Cooperației Române” și deci formalitățile cerute de art. 26 și 31 din legea pentru organizarea cooperativei fiind îndeplinite, societatea poate funcționa.

Drept care am eliberat prezentul certificat de liberă funcționare în conformitate cu dispozițiunile art. 31 din legea pentru organizarea cooperativei.

No. 16862 din anul 1936, luna Iulie, ziua 27.

Judecător, (ss) Berceanu
Grefier, (ss) Indescifrabil

Proces-Verbal

Astăzi 1 Iulie 1936, subsemnații membrii în consiliul de administrație al băncii populare „Spiru Haret” din T.-Severin, convocați fiind de către D-nii Sava Bărbătescu și Nicolae Popescu delegații adunării generale cu vizarea și autentificarea statutelor, ne-am întrunit în ședință de constituire sub președinția de vârstă a d-lui Dumitru Dăncău.

Am luat cunoștință de adresa No. 13.958 din 25 Iunie 1936, a Centralei cooperative de îndrumare și control prin care se autoriză funcționarea băncii și vizează statutele; mai luând cunoștință și de certificatul No. 16.862 din 27 Iunie 1936 al Judecătoriei urbane T.-Severin prin care se constată îndeplinirea tuturor formalităților legale și dă drept de funcționare băncii populare „Spiru Haret”, am procedat la constituirea consiliului de administrație, după cum urmează:

1) Prin aclamație alegem ca președinte pe d-l Dumitru Dăncău învățător în comuna Cremenea; iar ca Vice-Președinte pe D-l Sava Bărbătescu revizor școlar.

2) Alegem în comitetul de direcție pe lângă președinte și vice președinte, pe D-l D. Georgian, ca fiind cel mai apropiat de oraș.

3) Se numește casier D-l Nicolae Păunescu învățător la școala Șchela Cladovei.

4) Se numește provizoriu în postul de contabil D-l Constantin Ungureanu, absolvent de școală comercială.

Drept care am întocmit prezentul proces-verbal.

Președinte de vârstă,

(ss) D. Dăncău.

Membrii: (ss) Sava Bărbătescu, (ss) Nicolae Popescu, (ss) Mih. Gh. Ciortan, (ss) D. Georgian, (ss) P. Vuescu, (ss) Iancu M. Pleșa și (ss) Alex. Diaconu.

Cenzor, (ss) M. Museșescu.

INFORMAȚIUNI

Banca învățătorescă „Spiru Haret” din T.-Severin și-a început operațiunile în ziua de 1 Iulie 1936.

Sediul băncii învățătoresci „Spiru Haret” până la 20 Iulie 1936 este la Comitetul Școlar Județean. După această dată se va muta în str. Decebal sub hotel „Traian”.

Operațiunile de casă ale Băncii învățătoresci „Spiru Haret” sunt între orele 11-14 în fiecare zi.

PAGINA REVIZORATULUI

Revizoratul Școlar Mehedinți
No. 4264 1936 Iulie 3

Domnule Director,
Avem onoare a vă face cunos-

cut că în conformitate cu legea privitoare la crearea și administrarea fondului pentru modernizarea de drumuri naționale, publicată în Monitorul Oficial No. 73 din 27 III/936, nu se face viza carnetelor cu reducere pe C.F.R. pe trimestrul Iulie 1936 decât dacă se prezintă și recipisa de plata acestuia impozit la una din Administrațiile financiare, după cum urmează: Anual;
Pentru clasa I-a lei 150
” ” II-a ” 120
” ” III-a ” 20
Vă rugăm să se aducă la cunoștința membrilor corpului didactic.

Revizor Școlar, Sava Bărbătescu
Secretar, G. Pârșan

Revizoratul școlar Mehedinți

No. 4386 — 3 Iulie 1936.

DOMNULE DIRECTOR,

Vi se aduce la cunoștință că Onor. Minister al Muncii și Sănătății organizează și anul acesta între 10 Iulie—10 August, un curs medico-sanitar cu învățătoarele din regiunile Oltenia, Muntenia și Dobrogea.

Nunărul participantelor este fixat la 200 în total.

Urmează ca fiecare județ să propună dela 8—10 învățătoare.

Învățătoarele cari doresc să urmeze aceste cursuri, trebuie să fie prezente în seara zilei de 9 Iulie la școala normală de educatoare și puiericultură din Parcul Delavrancea Aleea C. No. 16 București.

Școala durează 15 zile teoretice la București și 15 zile aplicații practice pe teren, în regiunea muntoasă a județului Dâmbovița.

Învățătoarele își vor aduce: pernă, cearceafuri, pături și serviciu de masă. Intreținerea în internat privește pe Ministerul Muncii.

Revizor școlar, Sava Bărbătescu
Secretar, G. Pârșan.

Revizoratul Școlar Mehedinți
No. 4093 1936 Iulie 3

Domnule director,

Conform ordinului No. 67902 1936 al Onor Minister, avem onoare a vă ruga să binevoiți a întocmi și înainta direct Onor. Direcțiunii Arhivelor Statului din Craiova, borderou de toate dosarele formate în cursul anului 1935 la acea școală.

Revizor Școlar, Sava Bărbătescu
Secretar, G. Pârșan

Revizoratul Școlar Mehedinți
No. 4170 1936 Iulie 3

Domnule Director,

Onor. Minister al Instrucțiunii Publice cu ord. No. 81808 | 936, vă pune în vedere, că atunci când se liberează adeverințe, să se bazeze pe acte aflate în arhiva școlii și nu din complezență cum sunt cazuri.

Revizor Școlar, Sava Bărbătescu
Secretar, G. Pârșan

10674 Datina T.-Severin